

УПУЋИВАЊЕ НА ПАРНИЦУ РАДИ ОСТВАРИВАЊА НЕУЖНОГ ДЕЛА

Неужни део представља законско право наследника регулисано одредбом члана 40 ЗОН-а које не може бити предмет доказивања и утврђивања, већ само оспоравања, те неужни наследник не може бити упућен на парнични поступак ради утврђивања права на неужни део.

Образложење: Према садржини списка произилази да су иза оставиоца на наслеђе на основу закона по првом наследном реду позвани М. С. - супруга, Љ. П. - кћи, С. С. и А. С. - синови. Остарилац је 25. августа 2010. године сачинио писмено завештање којим је своју заоставштину оставио у наслеђе супрузи и синовима, те унуцима А. С. и млл. Д. С. На рочишту одржаном дана 08.06.2016. године М. С. и А. С. (у своје име и као законски заступник завештајног наследника млл. Д. С.) признали су пуноважност завештања и прихватили се наслеђа које им по основу истог припада. На рочишту одржаном дана 11.06.2016. године С. С. (у своје име и као законски заступник завештајног наследника млл. А. С.) признао је пуноважност завештања и прихватио се наслеђа које им по основу истог припада. Пуномоћник законске наследнице Љ. П. је на рочишту од 26.08.2016. године, у њено име дао наследничку изјаву којом признаје пуноважност завештање оставиоца, те истакао захтев за уручење неужног дела облигационо-правне природе, након чега је првостепени суд донео одлуку о прекиду поступка и упућивању странака на парнични поступак. Другостепени суд налази да се основано жалбом наследника указује на неправилност одлучивања првостепеног суда приликом одређивања прекида поступка расправљања заоставштине и упућивања странака на парнични поступак. Према члану 119 ЗВП-а предвиђено је да ће суд прекинути расправљање заоставштине и упутити странке да покрену парницу или поступак пред органом управе, ако су међу странкама спорне чињенице од којих зависи неко њихово право на наслеђе, а нарочито пуноважност или садржина тестаментa или однос наследника и оставиоца на основу кога се по закону наслеђује, чињенице од којих зависи величина наследног дела, нарочито урачунавање у наследни део, чињенице од којих зависи основаност искључења неужних наследника или основаност разлога за недостојност, чињеница о томе да ли се неко лице одрекло од наслеђа. Имајући у виду цитирану законску одредбу, нису били испуњени услови за прекид оставинског поступка и упућивање Љ. П. на парнични поступак ради утврђивања права на неужни део у ситуацији када јој нико од завештајних наследника није оспорио право на неужни део. У сваком случају, првостепени суд је извршио и погрешно упућивање на парнични поступак, јер неужни наследник не може бити обавезан да покрене парнични поступак у коме би доказивао своје право на неужни део. Наиме, право на неужни део прописано је чланом 40 ЗОН-а, и као законско право не може бити предмет утврђивања и доказивања, већ само оспоравања, у ком случају се на парнични поступак упућује наследник који оспорава такво право.

(Решење Вишег суда у Сомбору број Гж. 374/17 од 28. марта 2017. године)